ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7678
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210. Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
13
ΜΑΪΟΥ 1937
Σελήνη 3 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5 40 Δύσις 7 07. Γλυκερίας μάρτυρος

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΙΣ ΤΕΛΕΤΑΙ ΤΗΣ ΣΤΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ

Ὁ Βρεττανικὸς λαὸς προσθέτει σήμερον καὶ μίαν ἀκόμη περίλαμπρον σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν του, τὴν στέψιν τοῦ βασιλέως του Γεωργίου τοῦ ΣΤ'. Ἡ Βρεττανικὴ πρωτεύουσα φιλοξενεῖ τὰς ἀντιπροσωπείας ὅλων τῶν ἐθνῶν, αἱ ὁποῖαι παρευρέθησαν διὰ νὰ προσθέσουν εἰς τὴν λάμψιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ πανηγυρισμοῦ. Ἡ Ἀγγλία ἡ ὁποία ἀπὸ αἰώνων περιεβλήθη τὸν τίτλον τῆς κοσμοκρατείρας, διὰ τῶν ἑορτῶν της ἀφ' ἑνὸς μὲν παρουσιάζει τὴν λάμψιν τοῦ μεγαλείου της πρὸς τοὺς προσελθόντας ὑψηλοὺς ξένους, ἀφ' ἑτέρου δὲ δίδει τὸ παράδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης διὰ τοῦ στόματος τοῦ βασιλέως της, ἀποφεύγουσα τὰς μεγαλαυχίας, καίτοι γνωρίζει ὅτι σήμερον κατέχει τὰ σκῆπτρα τῆς ἰσχύος καὶ τῆς σιδηρᾶς θελήσεως. Ὁ Βρεττανικὸς λαὸς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἔθνους του δὲν ἀπεμακρύνθη τῶν παραδόσεών του, ἀλλὰ συγχρόνως δὲν ἔπαυσε καὶ νὰ συγχρονίζεται μὲ ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ διατηρῇ τὴν ἰσχύν του ὄχι μόνον ἔναντι τῆς ἀπεράντου αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ δὲν ἔχει μόνον ὡς σκοπὸν τὴν ἐπίδειξιν τῆς λάμψεώς της, ἀλλὰ βαθυτέραν τὴν ἔννοιάν της. Οἱ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς καταφθάσαντες ἐκπρόσωποι τῶν ἀποικιῶν της, θ' ἀποκτήσουν ἀδιάσειστον τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ σκῆπτρον ὑπὸ τὸ ὁποῖον οὗτοι κυβερνῶνται, ἀπολαμβάνει διεθνοῦς κύρους εἰς ἰσχὺν καὶ ὅτι ἐγγυᾶται τὴν εὐημερίαν τῶν ὑπ' αὐτὸ διατελούντων ὑπηκόων του. Αὐτὴν τὴν ἔννοιαν καὶ σημασίαν ἔχουν αἱ ἀπὸ χθὲς ἀρξάμεναι ἑορταί.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Λονδῖνον δὲν ἐγνώρισε τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὕπνον. Ὅλος ὁ πληθυσμός του διενυκτέρευσεν εἰς τοὺς δρόμους, διὰ τοὺς ὁποίους διέρχεται σήμερον ἡ βασιλικὴ πομπή, καὶ ἠγωνίζετο διὰ νὰ καταλάβῃ μίαν θέσιν, ἀπολαύσουσαν τὸ θέαμα τῆς σπανίας αὐτῆς τελετῆς.

Τὴν γενικὴν ἔξοδον ηὐνόησε καὶ ὁ καιρός, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀπογεύματος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑγρὸς καὶ ἐτράπη πρὸς τὴν αἰθρίαν. Οἱ διανυκτερεύσαντες εἰς τὰς ὁδούς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔφαγον εἰς αὐτὰς πρόχειρα κρύα φαγητά, τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύθησαν εἰς ἕτοιμα δέματα ἀπὸ τὰ διάφορα ἐδωδιμοπωλεῖα, ὑπολογίζονται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων κατὰ τοὺς μετριωτέρους δὲ ὑπολογισμούς, ἀπὸ τῆς πρωΐας μετεκινήθησαν σήμερον εἰς τὸ Λονδῖνον χάριν τῶν ἑορτῶν τῆς Στέψεως δώδεκα καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἀτόμων.

Ἡ μεγαλειτέρα κίνησις εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου παρετηρήθη ἀπὸ τὴν χαραυγήν. Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης κατὰ πυκνὰς μάζας καὶ χρησιμοποιοῦντες ὅλα τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα, οἱ πολῖται ἔσπευδον πρὸς τοὺς δρόμους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους διέρχεται ἡ πομπή, διὰ νὰ καταλάβουν μίαν θέσιν.

Μεγάλη συγκέντρωσις κόσμου παρετηρήθη ἐπίσης καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἔξω τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Μπούκιγχαμ, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς ἤθελε νὰ πλησιάσῃ, καὶ ὅπου ἡ ἀστυνομία μετὰ μεγάλου κόπου κατώρθωσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον της.

Ξένοι πρίγκηπες ἔχουν ἔλθῃ ἐκ τῶν ἀκολούθων χωρῶν κατ' ἀγγλικὴν ἀλφαβητικὴν σειράν: Βελγίου κόμης τῆς Φλάνδρας, ἀδελφὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου. Βουλγαρίας: Κύριλλος, πρίγκηψ τοῦ Πεσλάβ, ἀδελφὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Βόριδος. Δανίας: Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Φρειδερῖκος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης συζύγου του. Ἑλλάδος: ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος. Ἰράκ: Ἐμίρ Ἀβδοὺλ Ἰλλάχ. Ἰαπωνίας: Πρίγκηψ Σισιμποῦ, ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης συζύγου του. Γιουγκοσλαυΐας: Ἀντιβασιλεὺς πρίγκηψ Παῦλος καὶ πριγκήπισσα Ὄλγα Λουξεμβούργου, πρίγκηψ τοῦ Λουξεμβούργου, σύζυγος τῆς Μεγάλης Δουκίσσης. Ὁλλανδίας: Α.Β.Υ. Διάδοχος πριγκήπισσα Τζουλιάνα μετὰ τοῦ συζύγου της πρίγκηπος Βερνάρδου. Νορβηγίας: Α.Β.Υ. Διάδοχος πρίγκηψ Ὀλὰφ μετὰ τῆς πριγκηπίσσης συζύγου του. Ρουμανίας: Α.Β.Υ. Διάδοχος Βοεβόδας Μιχαήλ. Σαουδικῆς Ἀραβίας Ἐμίρης Σαοὺδ καὶ ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου. Σιάμ: πρίγκηψ Σοῦλα Κακρακόγκα, ἐξάδελφος τοῦ βασιλέως τοῦ Σιάμ. Σουηδίας: Διάδοχος πρίγκηψ Γουσταῦος Ἀδόλφος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης συζύγου του. Ὑεμένης: Σεΐφ ἀλ Ἰσλὰμ Χουσσεΐν, υἱὸς τοῦ Βασιλέως.

Τὴν 8.40' τοπικὴ ὥρα, (ἑλληνικὴ ὥρα 9.40') ἐκκινεῖ ἡ πρώτη συνοδεία τῶν ξένων βασιλέων, πριγκήπων καὶ ἀρχηγῶν κρατῶν ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς γῆς. Συνέχειαν αὐτῆς ἀποτελεῖ εἰς τὰς 9.16' ἐκκινοῦσα ἐπίσης ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπούκιγχαμ ἡ συνοδεία τῶν ἀντιπροσώπων τῶν βρεττανικῶν κυβερνήσεων τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Τ' αὐτοκίνητα τῶν ὁποίων ἐπιβαίνουν συνοδεύονται τιμητικῶς ἀπὸ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα. Τοῦ πρωθυπουργοῦ σὲρ Στάνλεϋ Μπάλντουϊν τὸ ὄχημα συνοδεύεται ἀπὸ ἀπόσπασμα Μητροπολιτικοῦ στρατοῦ καὶ ἀστυνομίας, τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Καναδᾶ [illegible] ἀπόσπασμα, τῆς Αὐστραλίας ἀπὸ αὐστραλιανόν, τοῦ Μαχαμὰτ Ζαφρούλαχ Χάν, ἀντιπροσώπου τῶν Ἰνδιῶν, ἀπὸ ἰνδικὸν ἱππικόν, τοῦ ἐμίρου τῆς Τρανσιορδανίας καὶ τοῦ σουλτάνου τῆς Ζανζιβάρης ἀπὸ λογχοφόρους τῆς φρουρᾶς των καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Τὸ θέαμα εἶνε ἀπὸ τὰ πλέον ἐπιβλητικὰ καὶ διὰ τὴν γραφικὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐκπροσώπων ἐξωτικῶν ὅπως αἱ Ἰνδίαι, ἡ Τρανσιορδανία, ἡ Ζανζιβάρη, ἡ Γιόχορ, κ.λ.π. καὶ διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν στολῶν τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

Εἰς τὰς 9 καὶ 49' ἐκκινοῦν, πάντοτε ἀπὸ τ' ἀνάκτορα τοῦ Μπούκιγχαμ, αἱ τέθριπποι ἅμαξαι τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Εἶνε τρεῖς, προηγεῖται δὲ καὶ ἕπεται αὐτῶν ἡ εἰδικὴ ἐπιβλητικὴ ἔφιππος φρουρά. Τῆς πρώτης ἁμάξης ἐπιβαίνουν αἱ πριγκήπισσαι Ἐλισσάβετ (ἡ διάδοχος τοῦ θρόνου) καὶ Μαργαρίτα, ἡ βασιλικὴ πριγκήπισσα (ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως) καὶ ὁ σύζυγός της λόρδος Λασέλλες. Τῆς δευτέρας ἡ δούκισσα τοῦ Γκλώσεστερ, ἡ δούκισσα τοῦ Κὲντ καὶ ὁ ἔντιμ. Τζέραλδ Λασέλλες, υἱὸς τῆς βασιλικῆς πριγκηπίσσης καὶ τοῦ προαναφερθέντος λόρδου. Τῆς τρίτης ἁμάξης ἐπιβαίνουν ὁ πρίγκηψ Ἀρθοῦρος τοῦ Κόννωτ, ἡ πριγκήπισσα σύζυγός του καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη κόμησσα τοῦ Ἄτλον. Αὐτὴ εἶνε ἡ δευτέρα συνοδεία τῆς ὁποίας συνέχειαν ἀποτελεῖ, ἐκκινοῦσα τὴν 10 καὶ 13' ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μαλμπορόου, ἡ τῆς βασιλομήτορος Μαρίας ἡ ὁποία ἐπιβαίνει τῆς ἁμάξης της μετὰ τῆς βασιλίσσης Μὼδ τῆς Νορβηγίας μὲ συνοδείαν εἰδικῆς ἐπίσης ἐπιβλητικῆς φρουρᾶς.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφον ὅταν εἰς τὰς 10 καὶ 13' (ἑλληνικὴ ὥρα 11.13') ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπούκιγχαμ ἡ τρίτη συνοδεία, ἡ βασιλική.

Προχωροῦν κατὰ σειρὰν μὲ τὴν ἀφάνταστον γραφικότητα τῶν πολυχρώμων στολῶν, τὴν ἐπιβλητικότητα τοῦ παραστήματος καὶ τὸν θαυμαστὸν συντονισμὸν τῶν κινήσεων: τέσσαρες ἱππεῖς τῆς Βασιλικῆς Φρουρᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀνοίγουν τὴν πομπήν, ἀποσπάσματα πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, ἡ ἔφιππος μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ, ἡ μουσικὴ τῶν λογχοφόρων, ἄλλα διάφορα ἀποσπάσματα πυροβολικοῦ καὶ ἱππικοῦ, ἡ σκωτικὴ μουσική. Ἰνδοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς ἰδιαιτέρας βασιλικῆς ὑπηρεσίας, ὑπασπισταὶ τῆς Α. Μ. ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν σωμάτων ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος, μητροπολιτικῶν καὶ ἀποικιακῶν, οἱ ἀρχιστράτηγοι Ἀγγλίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, οἱ στρατάρχαι, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ μέλη τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν Συμβουλίων, οἱ λόρδοι τοῦ Ναυαρχείου, ἀξιωματικοὶ τῶν ἀποικιῶν, ὁ Ἰνδὸς ἐπίτιμος ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ΣΤ' καὶ ἐπιτελικοὶ ἀξιωματικοί.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἱστορικὴ χρυσοποίκιλτος ἅμαξα τῆς ὁποίας ἐπιβαίνουν αἱ Α.Α. Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ΣΤ' καὶ ἡ Βασίλισσα Ἐλισσάβετ, ἔχοντες ἐφίππους δεξιὰ ἕνα ἐπιτελικὸν ἀξιωματικὸν καὶ τὸν στρατάρχην κόμητα τοῦ Κάβαν καὶ ἀριστερὰ τῆς βασιλικῆς ἁμάξης τὸν διευθυντὴν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας σὲρ Φίλιψ Γκαίημ καὶ τὸν στρατάρχην σὲρ Οὐΐλλιαμ Μπέρτγουντ.

Ἀκολουθεῖ ἡ Σημαία περιστοιχιζομένη ἀπὸ τοὺς δούκας τοῦ Κὲντ καὶ τοῦ Γκλώσεστερ, τὸν κόμητα Χαίηργουντ, τὸν λόρδον Λουδοβ. Μαουντμπάττεν καὶ τὸν κόμητα

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ]

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΑΣΑΛΕΥΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΡΕΣΙΤΑΛ

Ἕνα ἐνδιαφέρον ρεσιτὰλ πρόκειται νὰ δοθῇ τὴν ἑσπέραν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου καὶ τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης Κυριακῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου.

Κατ' αὐτὸ θὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τῶν φιλοτέχνων καὶ ἐν γένει τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας ὁ ἐκλεκτὸς διανοούμενος τῆς πρωτευούσης κ. Ἄριστος Καμπάνης καὶ ἡ γνωστὴ ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον δρᾶσιν της γύρω ἀπὸ τὰ γράμματα κ. Τζούλια Ἀμπελᾶ - Τερέντζιο.

Τὸ ρεσιτὰλ διοργανοῦται πρωτοβουλίᾳ τοῦ σοβαρωτάτου καὶ λίαν εὐδοκίμως δρῶντος ἐν Ἀθήναις φιλολογικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἀσκραῖος».

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁμιλίαν τοῦ κ. Καμπάνη γύρω ἀπὸ τὰ «Πενήντα χρόνια φιλολογικῆς ζωῆς» τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ μας κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, τῇ συνεργασίᾳ τῆς κ. Τερέντζιο, ἡ ὁποία θὰ διαβάσῃ τρία διηγήματα τοῦ συγγραφέως ἀπὸ τὰ πλέον ἀντιπροσωπευτικά του. Ἡ δευτέρα ἡμέρα περιλαμβάνει ἀνάλυση τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς» τοῦ πλέον ἐκλεκτοῦ ποιήματος τοῦ μεγάλου σκαπανέως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων Κωστῆ Παλαμᾶ ἀπὸ τὸν κ. Ἄριστον Καμπάνην, καθὼς καὶ ἑρμηνείαν τῆς κ. Τζούλιας Ἀμπελᾶ Τερέντζιο ἀπὸ τὰ μεγάλα ὁράματα «Ἀσκραῖος» τὴν ἐμφάνιση τῶν μουσῶν στὸν Ἀσκραῖο τὴν Χάλκινη πλάση, τὴν Πανδώρα κ. ἄ. Ἐπίσης ἀπαγγελίας ποιημάτων τοῦ Παλαμᾶ ὅπως τὸ «Νησὶ τῆς Κλείσοβας», τὸ «Τραγοῦδι τοῦ Τρελλοῦ», ἡ «Ἡλιογέννητη» καὶ «Γνῶμες, καρδιὲς ὅσοι Ἕλληνες».

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ρεσιτὰλ αὐτοῦ ἀπὸ ἀπόψεως συγκεντρώσεως καὶ ἀποδόσεως εἶναι ἀναμφισβήτητος, κυρίως λόγῳ τῆς προσωπικότητος τῶν ὁμιλητῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μέχρι τοῦδε σημειώσει ἀξιόλογον δρᾶσιν εἰς τὸν κύκλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Ὁ κ. Ἄριστος Καμπάνης, ὁ μοναδικὸς ἴσως ἐκπρόσωπος τῆς νεοελληνικῆς μας λογοτεχνίας, παρέχει μὲ τὴν μεθαυριανὴν ἐμφάνισίν του τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν πόλιν μας νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξίαν του, ἡ ὁποία προβάλλει ἐπιβλητικὴ ἀπὸ ἐτῶν στὸ στερέωμα τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Ἀναμφισβήτητον ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ τὸ ταλέντον τῆς κ. Τζούλιας Ἀμπελᾶ - Τερέντζιο, ἡ ὁποία γνωστή, γνωστοτάτη εἰς τὴν Πατραϊκὴν κοινωνίαν, θὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἐξαιρετικά της προσόντα ἀπαγγελίας καὶ ἑρμηνείας τῶν ἔργων τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων, διὰ τὰ ὁποῖα τόσον ἔχει ἐκτιμηθῆ ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν διανοουμένων, κατέχουσα μάλιστα καὶ ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῷ νεοελληνικῷ Παρνασσῷ.

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος «Ἀσκραῖος» εἶναι πράγματι ἄξιος θερμῶν ἐπαίνων διότι παρέχει εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων τῆς Πελοποννησιακῆς Μητροπόλεως μίαν τόσον σπανίαν εὐκαιρίαν γνωριμίας δύο ἐξεχόντων μελῶν τῆς ἑλληνικῆς διανοήσεως.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν κατόπιν τούτου ποσῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν λόγῳ ρεσιτάλ, τὸ ὁποῖον διδόμενον ὑπὸ τόσον ὡραίους οἰωνούς, θὰ ἀποβῇ ἀσφαλῶς τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως ἀπὸ μέρους τῆς Κοινωνίας μας κάθε ἀξιεπαίνου καὶ εὐγενικῆς προσπαθείας.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΠΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΗΣ Α. Μ.

Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀθαν. Πέππας θὰ ἀναχωρήσῃ σιδηροδρομικῶς μεταβαίνων εἰς Διακοφτὸ ὅπου θὰ ὑποδεχθῇ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον ὅστις φθάνει ἐκεῖ σήμερον τὴν μεσημβρίαν.

Ἐκ Διακοφτοῦ ὁ κ. Πέππας θὰ συνοδεύσῃ τὸν Ἄνακτα εἰς Μέγα Σπήλαιον ὅπου ἡ Α. Μ. θὰ καταθέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τῆς ἀνοικοδομηθησομένης νέας Μονῆς.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου κ. Πέππα συνῆλθε προχθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς συνεδρίασιν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ διαφόρων σχετικῶν ζητημάτων. Μεταξὺ ἄλλων ἀπεφασίσθη ὅπως κληθῇ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ὀρλάνδος προκειμένου νὰ ἐξετάσῃ τὰς μέχρι τοῦδε ἐκτελεσθείσας ἐργασίας τῆς ἀνεγέρσεως καὶ ἐκφέρῃ τὰς γνώμας του ἐπὶ τῶν περαιτέρω ἐργασιῶν αὐτῆς ὡς καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ σχεδίου τοῦ ναοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΠΕΙΡΑΤΙΚΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

ΤΟΥ κ. ΘΕΟΔ. Β. ΒΑΣΜΑΤΖΗ

Μία ἀπὸ τὶς φοβερὲς μάστιγες ποὺ ἐλυμαίνοντο τὰ παράλια καὶ τὰ νησιὰ τῆς χώρας μας στὶς ἀρχὲς τῆς Μεσαιωνικῆς περιόδου καὶ κυρίως μετὰ τὸ 1204 ποὺ οἱ Σταυροφόροι διέλυσαν τὴ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία ἦταν καὶ οἱ ἱστορικὲς γιὰ τὶς ἀμέτρητες κι' ἀνήκουστες καταστροφὲς ληστοπειρατικὲς ἐπιδρομὲς διαφόρων ἐθνικοτήτων ὡς τὰ χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος (1835). Γιὰ ἕνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα, οἱ θάλασσες μας καὶ μάλιστα τὸ Αἰγαῖον ἦταν τὸ καθημερινὸ θέατρο ἀνελέητων θαλασσινῶν τραγωδιῶν καὶ ἀμίμητων ἡρωϊκῶν σελίδων μεταξὺ τῶν πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν τὰ ὁποῖα ἠμύνοντο κατὰ τῶν πειρατικῶν ἐπιδρομῶν. Πόσο συνήθεις ἦταν οἱ συρράξεις μαρτυροῦν οἱ λαϊκὲς παραδόσεις ποὺ διατηρήθησαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν καπεταναίων ποὺ εἶνε γεμᾶτα οἱ ἀπὸ ζωντανὲς καὶ συναρπαστικὲς περιγραφὲς μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν ἁπλότητα καὶ ἀκρίβεια τοῦ ναυτικοῦ. Ἀμφίβολο ἦταν ὄχι μόνο ἂν θὰ ξαναγύριζαν στὸ λιμάνι ποὺ ἄφιναν ἀλλὰ καὶ ἂν θὰ ἔφθαναν στὸ τόπο τοῦ προορισμοῦ των, γιατὶ κάθε παραλία καὶ κατάλληλοι ὅρμοι ἦταν ὁρμητήρια καὶ καταφύγια τῶν πειρατῶν, πραγματικὲς κουρσαροφωλιὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὥρμουσαν ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν καραβιῶν. Κυριότερα ἀπ' αὐτὰ τὰ Κουρσαρόκαστρα ἦταν ἡ ἱστορικὴ ὡς μεγάλη ἑστία πειρατείας Γραμβοῦσα, ποὺ βομβαρδίσθηκε ἀπὸ γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ καράβια, τὰ Κυκλαδονήσια καὶ οἱ Β. Σποράδες. Μὲ τὰ ἰσχυρὰ καράβια τους, Σαρακηνοί, Νορμανδοί, Ἄγγλοι ὅπως ὁ τολμηρὸς Φραγκίσκος Drake ποὺ μὲ ἰσχυρὸ πειρατικὸ στόλο ἔκανε μεγάλες καταστροφὲς στὶς ἱσπανικὲς ἀποικίες στὴν Ἀμερική, κι' ἄλλοι διαπρεπεῖς Ἀγγλοναύαρχοι ποὺ ἄρχισαν τὴν σταδιοδρομίαν τους ὡς πειραταί, Τοῦρκοι καὶ Γάλλοι ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ σπουδαιότεροι ὁ Γάλλος Οὗγος de Creveliet καὶ ὁ τοῦρκος Χαϊρεντὶν Μπαρμπαρόσσας ὁ διάσημος αὐτὸς πειρατής—ποὺ κατὰ τὸ 1537 ἀπὸ τὴν Αἴγινα εἶχε πάρει 6.000 σκλάβους καὶ κατώρθωσε ν' ἀνακηρυχθῇ ἀντιβασιλεὺς τῆς Τύνιδος καὶ καπετὰν—πασᾶς τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας—ἀρκετὰ χρόνια εἶχαν κάνει τοὺς κατοίκους τῶν παραλίων καὶ τοὺς νησιῶτες νὰ ἐρευνοῦν ἀπὸ τὶς βίγλες τὸ πέλαγος, ζῶντας μὲ ἀδιάκοπο τρόμο γιὰ νὰ βλέπουν μὴν ἔφθαναν τὰ γοργοκίνητα καράβια μὲ τὶς μαῦρες σημαῖες ποὺ σκορποῦσαν τὸν ὄλεθρο. Ὅσα κι' ὅπως κι' ἂν γραφτοῦν μὲ τὶς ἀνήκουστες ὠμότητες τῶν πειρατῶν, τῆς μεγάλης αὐτῆς μάστιγος ἑνὸς ἀπαισίου παρελθόντος δὲν μποροῦν νὰ δώσουν σαφῆ καὶ πραγματικὴν εἰκόνα τοῦ τί ὑπέφεραν τότε οἱ κάτοικοι καὶ τὸν γενικώτερο ἀντίκτυπο ποὺ εἶχαν σ' ὁλόκληρη τὴ χώρα διὰ μέσου τῶν ἐποχῶν. Οἱ ζημιὲς στὴ διεθνῆ ἀγορὰ ἦταν ἀνυπολόγιστες καὶ κάθε τόσο τὰ διάφορα ἐπεισόδια προκαλοῦσαν διπλωματικὲς ἐπεμβάσεις καὶ ἀνάλογες ἐνέργειες. Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς πειρατείας καὶ ἡ λῆψις ἀναλόγων μέτρων γιὰ τὴν περιστολή, ἀπησχόλησε πάντοτε τὶς κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν. Ἀπὸ τὶς πρῶτες φροντίδες τοῦ Ι. Καποδίστρια μετὰ τὴν ἄφιξί του στὴ πρώτη πρωτεύουσα Αἴγινα (21 Ἰανουαρίου 1828) ἦταν καὶ ἡ ἐκρίζωση τῆς πειρατείας καὶ μὲ τὶς διακοινώσεις τῶν Ἀγγλικῶν, Γαλλικῶν καὶ Αὐστριακῶν Κυβερνήσεων στόλοι τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ δύο Ἑλληνικὲς μοῖρες ὑπὸ τοὺς Α. Μιαούλην καὶ Κ. Κανάρην κατώρθωσαν ὡς τὸ 1829 νὰ τὴν περιστείλουν.

Παρ' ὅλες ὅμως τὶς προσπάθειες μετὰ τὴν ἐξέγερση τῶν Ὑδραίων γιὰ τὴν πολεμικὴ ἀποζημίωση ποὺ εἶχε ἀποτέλεσμα τὴν ἀρχὴ ξένων ἐπεμβάσεων καὶ τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου στὸ στενὸ τοῦ Πόρου καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Ι. Καποδίστρια, ἡ πειρατεία ἀνέκυψε. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε ἀξιοπερατήρητον καὶ προξενεῖ κατάπληξη στοὺς χρόνους τῆς Ἀντιβασιλείας, εἶνε ὅτι δὲν περιορίζοταν μόνο στὰ ἐμπορικὰ σκάφη, ἀλλὰ τόσο εἶχαν ἀποθρασυνθῆ ὥστε ὥρμουσαν καὶ ἐναντίον τῶν καραβιῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Χαρακτηριστικὸν δεῖγμα τῆς πειρατικῆς δράσεως στὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποὺ κράτησε ὡς τὸ 1850, εἶνε ἡ περιπέτεια τῆς Βασιλικῆς λιβυρνίδος «Σάμος»—(λιβυρνὶς= μπελλοῦ= ἱστιοφόρον ὀξύπρυμνον μετὰ καταστρώματος καὶ ἱστίου σακκολαίφης)—εἰς τὸν ὅρμον Χιλιοδρομίου τῶν Β. Σποράδων κατὰ τὸ 1835. Ἀλλὰ δὲν ἦταν μοναδικὴ περιπέτεια τῆς «Σάμου» ἡ αἰχμαλωσία της ἀπὸ τοὺς Τούρκους πειρατάς. Πρὶν ἀποτελέσῃ μονάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἦταν δύναμις τῆς Σαμιακῆς ἡγεμονίας. Καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε ἂν τὸ Μάιο τοῦ 1834, λίγο μετὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς νήσου ὡς ὑποτελοῦς ἡγεμονίας τῆς Τουρκίας—τῆς ὁποίας ὁ ἡγεμὼν θὰ διωρίζεται ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης—ὁ Τουρκικὸς στόλος δὲν ἔπλεε γιὰ ν' ἀποκλείσῃ τὴ νῆσο, κι' ἀνάγκαζε τοὺς Σαμίους νὰ τὴν στείλουν στὴ Σῦρο γιὰ νὰ μὴ κατασχεθῇ. Τότε τὴν ἀγόρασε ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ στόλο ἀντὶ 1531 δραχμῶν. Ὡς μονάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου τὸν Μάρτιο τοῦ 1835 ὕστερα ἀπὸ περιπολίες στὶς Β. Σποράδες, τὸ βράδυ τῆς 17ης, χωρὶς νὰ διακρίνῃ ὁ κυβερνήτης της ἀπὸ τὸ πυκνὸ σκοτάδι τὰ προσωρμισμένα ξένα καράβια, ἀγκυροβόλησε στὸν ὅρμο τοῦ Χιλιοδρομίου γιὰ ν' ἀναπαυθῇ τὸ πλήρωμα.

Καθὼς συνέβαινε τακτικὰ στὶς θάλασσες ἐκεῖνες Τουρκικὴ πειρατικὴ μοῖρα ἀπὸ τέσσερα καράβια, εἶχε ἀγκυροβολήσει τὸ ἴδιο βράδυ καὶ πάνοπλη συμμορία εἶχε ἀποβιβασθεῖ γιὰ λαφυραγωγίες. Ὅταν ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴ γύρισαν στὸν ὅρμο χωρὶς νὰ διακρίνουν ὅτι ἡ «Σάμος» δὲν ἀνῆκε στὰ δικά τους ἦταν ἕτοιμοι νὰ ἐπιβιβασθοῦν σ' αὐτή, ἂν ἀμέσως τὸ πλήρωμα τῆς «Σάμου» δὲν τοὺς διέταζε νὰ παραδοθοῦν. Τὴ διαταγὴ τῆς παραδόσεως ἀκολούθησαν ὁμοβροντίες ἀπὸ τοὺς πειρατὰς ποὺ ὄχι μόνο δὲν δέχονταν νὰ παραδοθοῦν, ἀλλὰ προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο νὰ προσθέσουν στ' ἄλλα καράβια καὶ τὴ «Σάμο» ποὺ ὡς λιβυρνὶς τοὺς ἦταν ἀπαραίτητη γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τους. Ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀγανάκτηση τοῦ κυβερνήτη μὲ τὴ θρασύτητα καὶ τὴ μανία τῶν Τούρκων πειρατῶν, ποὺ τολμοῦσαν νὰ προσβάλλουν μιὰ ἐπίσημη μονάδα τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ μας χώρας, εἶχε κορυφωθεῖ καὶ δ.αρκῶς ἔδινε θάρρος στὸ πλήρωμα γιὰ νὰ γράφουν ἡρωϊκὲς καὶ νικηφόρες σελίδες στὸ ἡμερολόγιο τῆς «Σάμου» καὶ νὰ διηγοῦνται ἀργότερα μὲ περηφάνεια τὸ ἐπεισόδιό τους. Ἀρκετὴ ὥρα ἐκείνη τὴ θεοσκότεινη νύκτα, ὁ ὅρμος τοῦ Χιλιοδρομίου, ἀντηχοῦσε ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς μὲ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνίσου καὶ πολυώρου συρράξεως, τὸ φόνο τοῦ ναυκλήρου τῆς «Σάμου» καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ καραβιοῦ καὶ τοῦ πληρώματος. Μετὰ τὴν συμπλοκὴ ἡ πειρατικὴ συνοδεία μὲ τὴ «Σάμο», σὰν νὰ μὴν εἶχε συμβῆ τίποτα τράβηξε γιὰ νέες ἐπιδρομὲς στὰ γύρω νησιά. Καὶ πρὶν ἀκόμη παραλλάξουν τὸν κάβο τῆς Κυρὰ-Παναγιᾶς μιὰ γολέττα ἀπὸ τὴ Σκίαθο ποὺ ἁρμένιζε ἀμέριμνη, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν πυροβόλων τῶν πειρατικῶν συμπλήρωνε τὴ συνοδεία. Προτιμοῦσαν νὰ αἰχμαλωτίζουν ἑλληνικὰ πληρώματα γιατὶ ἐκτιμοῦσαν τὴ ναυτική τους ἱκανότητα. Γιὰ δεύτερη φορὰ ὅμως ἡ «Σάμος» παρ' ὅλο τὸ πρῶτο μέρος τοῦ πειρατικοῦ ἐπεισοδίου της, γλύτωνε ἀπὸ τὸ τουρκικὸ στοιχεῖο. Μία ἀνεπιθύμητη συνάντηση γιὰ τοὺς πειρατὰς μ' ἕνα τουρκικὸ βρίκι ἀπήλλαξε τὴ «Σάμο» ἀπὸ τὴν ἀκούσια συμμετοχὴ στὴ πειρατικὴ συνοδεία. Μέσα στὴν καινούργια σύρραξη ἀπὸ ἀδεξιότητα χειρισμοῦ ἡ ἑλληνικὴ λιβυρνίδα προσήραξε στ' ἀβαθῆ τοῦ ὅρμου. Παρ' ὅλο τὸ κίνδυνο ποὺ διέτρεχαν, προσπάθησαν νὰ τὴν ἀνελκύσουν καὶ τέλος τὴν ἄφησαν ἕρμαιον τῶν κυμάτων κι' ἀπογυμνωμένη ἀπὸ κάθε πολύτιμο κι' ἀπαραίτητο ἀντικείμενο, τὸν ὁπλισμό της καὶ τὰ τρόφιμα. Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἦσαν ἀσήμαντες λεπτομέρειες ἐμπρὸς στὴν εὐτυχισμένη ἔξοδο τῆς λιβυρνίδος ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν περιπετειῶν της. Γιατὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ποὺ ἕνας ἀδέξιος χειρισμὸς τὴν ἐκάρφωνε στὶς βραχώδεις ἀκτές, ἦταν μαζὶ καὶ σωτήριος ἐλευθερώνοντάς την ἀπὸ τὶς ἀναρίθμητες συμφορὲς ποὺ περίμεναν πλήρωμα καὶ καράβι. Καὶ στάθηκαν πολὺ τυχεροὶ ὡς τὸ τέλος γιατὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες αἱ κανονιοφόροι τοῦ πρώτου βασιλικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ «Ἀστιγξ» καὶ «Ἀποστόλης» περιπολοῦσαι τὰ κουρσαρονήσια τῶν Β. Σποράδων βρῆκαν τὴ «Σάμο» μισοβυθισμένη, ἔδωσαν τὶς πρῶτες βοήθειες στὸ ἐξαντλημένο ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες κακουχίες πλήρωμα, ἀνέλκυσαν τὴ λιβυρνίδα καὶ ἀφοῦ μὲ τὶς φροντίδες τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μοίρας τοῦ Αἰγαίου ποὺ ἦταν στὶς κανονιοφόρες, ἐπεσκευάσθησαν οἱ βλάβες, ἀπέπλευσαν γιὰ τὸ ναύσταθμο τοῦ Πόρου. Ἡ χαρακτηριστικὴ αὐτὴ περιπέτεια τῆς αἰχμαλωσίας τῆς λιβυρνίδος τοῦ πρώτου στόλου τοῦ νεοσυστάτου κράτους, ἀπεικονίζει μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην περίοδον τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐλλείψεως κάθε ὀργανώσεως ὅταν κυρίαρχοι τῶν θαλασσῶν μας, ἦταν διάφορα κακοποιὰ στοιχεῖα ποὺ δὲν διστάζουν νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ κατὰ τῶν ἐπισήμων καραβιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν καὶ ἡ ὁποία ἔληξε μὲ τὴν ἐμφάνιση τῶν πρώτων ἀτμηλάτων σκαφῶν.

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ κ. κ. Π. ΣΑΝΑΛΙΝ & Ζ. ΜΠΟΥΡΖΟΥΑ

9ον

Ὁ πεντηκοντούτης αὐτὸς χωρικὸς—ποὺ ἦταν συγγενὴς μὲ τοὺς Σαρβόλ ἔφερε στὸ Βετσάνι τὸν τίτλο τοῦ ἐπιστάτου τῆς περιουσίας τοῦ κόμητος. Σύμβουλος ἐπίσης τῆς κοινότητος, καθὼς καὶ ὁ Σαρβόλ ἐπῆγε στὸ σπίτι τοῦ ἀγρεπαυλίτου γιὰ νὰ κανονίσουν μαζὶ κάτι ὑποθέσεις, σχετικὲς μὲ τὴ διοίκηση τοῦ χωριοῦ.

—Κύριε κόμη, λέγει, πόσο σᾶς χρεωστῶ εὐγνωμοσύνη, ποὺ μοῦ ἐβάλατε τὸ παιδί μου σὲ θέση!

Ὁ κόμης Καμεράτα εἶχε πράγματι φροντίσει, πρό τινος χρόνου, γιὰ νὰ διορισθῇ τὸ παιδὶ αὐτὸ τοῦ χωρικοῦ στὴν εἰδικὴ ἀστυνομία τῶν Ἠλυσσίων, ἡ ὁποία ὠνομάζετο κορσικὴ ἀστυνομία γιατὶ τὴν ἀποτελοῦσαν μόνο καὶ μόνο κάτοικοι τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατώρθωσε. Ὁ Φρανσουὰ Γκριτσέλλι—ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ τοῦ χωρικοῦ—διεκρίθηκε στὴν ἀστυνομία ἀπὸ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὸν ζῆλον του, ὥστε πολὺ γρήγορα ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ὀργανώσεως. Ὁ νέος αὐτὸς εἶχε ἑπισύρει τὴ προσοχὴ καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ πρίγκηπος, ὁ ὁποῖος τὸν ὑποβάλλινε πολλὲς φορὲς γιὰ πολὺ λεπτὲς ἀποστολὲς στὶς ὁποῖες πάντα ἐσημείωνε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

—Δὲν θὰ τὸ λησμονήσω ποτὲ αὐτό, λέγει ὁ χωρικός.

Ὁ πατέρας Γκριτσέλλι εἶχε γνωρίσει ἀπὸ παιδὶ τὸν κόμητα Ναπολέοντα Καμεράτα καὶ τὸν εἶχε μάθει νὰ ἱππεύῃ καὶ νὰ χειρίζεται τὸ ὅπλο. Τὸν συνώδευε μάλιστα πολὺ συχνὰ στοὺς μακρυνοὺς περιπάτους ποὺ ἔκανε ὁ κόμης.

—Αὐτὲς ἡ μικροεκδουλεύσεις γίνονται ἀπαντὰ ὁ κόμης, ὅταν ἔχει κανεὶς μέσα. Ἡ σημερινές μου σχέσεις μὲ τὸν Αὐτοκράτορα δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ κάνω τέτοια πράγματα. Ὁ Φρανσουὰ ὅμως εἶναι ἕνα πολὺ καλὸ παιδί. Ἡ ἀφοσίωσις καὶ ὁ σεβασμὸς ποὺ δὲν ἔπαυσα νὰ τρέφω γιὰ μένα ἀφ' ὅτου ἦλθε στὸ Παρίσι, μὲ συνεκίνησαν πάρα πολὺ καὶ δὲ θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ τὸ λησμονήσω.

Ἔπειτα, γιὰ νὰ διακόψῃ ἄλλη ἐκδήλωση εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τοῦ χωρικοῦ, ὁ κόμης ἄλλαξε ἀμέσως ὕφος καὶ ζήτημα:

—Ἐφ' ὅσον ἦλθε; Γκριτσέλλι θὰ ἔχῃς νὰ πῇς τίποτε στοὺς Σαρβόλ. Ἐγὼ τώρα θὰ σᾶς ἀφήσω νὰ τὰ εἰπῆτε. Ἔχω δλέπετε, νὰ κάνω κι' ἄλλες ἐπισκέψεις.

Μὲ προτεταμένο τὸ χέρι ἐπροχώρησε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀγρεπαυλίτου καὶ τὴν ἐχαιρέτησε. Ἐνῷ περνοῦσε, ἐχαιρέτησε τὴν Ἀμίντα καὶ ἔπειτα ὑποκλινόμενος μπροστὰ στὴ Μάρθα, τῆς ἐπίασε τὸ χέρι καὶ τὸ ξανάφερε μέχρι τὰ χείλη του.

—Θὰ ξανάρθω νὰ σᾶς ἰδῶ, προτοῦ φύγω, λέγει ὁ κόμης.

Ἕτοιμος νὰ περάσῃ τὸ κατώφλι τοῦ διαμερίσματος, ξαναγύρισε καὶ ἔρριξε μιὰ τελευταία ματιὰ πρὸς τὴν νέα ἀρτίστα, ἡ ὁποία ἐφάνη πὼς τοῦ εἶχε προκαλέσει ζωηρὴ ἐντύπωση.

Κατόπιν ἐκάλεσε τὸ ἱπποκόμο του, ποὺ ἔκανε βόλτες στὴν αὐλή, νὰ τοῦ φέρῃ τὸ ἄλογό του καὶ ἀφοῦ ἀνέβηκε ἐπροχώρησε σιγὰ—σιγὰ πρὸς τὴν πύλη τῆς ἐπαύλεως.

. . . .

Εὐθὺς ἅμα ὁ Καμεράτα χάθηκε ἀπὸ τὰ βλέμματα ἐκείνων ποὺ τὸν φιλοξένησαν γιὰ λίγες στιγμές, ἡ Μάρθα ἀνέβηκε τὴ σκάλα καὶ πῆγε κι' ἐκλείστηκε στὸ δωμάτιό της.

Ἀφοῦ ἔβαλε στὴ πόρτα τὸν σύρτη ἐκάθησε σ' ἕνα παράθυρο ἀπὸ ὅπου ἔβλεπε τὸν δρόμο ποὺ εἶχε ἀκολουθήσει ὁ κόμης καὶ ἀπερίμενε ἐνῷ ἡ καρδιά της κτυποῦσε δυνατά.

Ὅταν πιὰ τὰ ἴχνη τοῦ κόμητος ἐχάθηκαν, ἡ Μάρθα ἔπεσε σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ ἔχοντας στηριγμένο τὸ σαγῶνι στὸ ἕνα της χέρι, ἄρχιζε νὰ σκέφτεται...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁ πρίγκηψ—πρόεδρος, γιὰ νὰ ἐργασθῇ, εἶχε κλεισθῆ στὸ γραφεῖο του τοῦ Κεραμεικοῦ, ποὺ ἄλλοτε ἦταν ἡ αἴθουσα ὑποδοχῆς τοῦ Λουδοβίκου 16ου. Μιὰ ὡραία εἰκόνα τοῦ Ὀλύμπου, ποὺ ἦταν φτιασμένη ἀπὸ τὸν χρωστῆρα τοῦ Λεζυέρ, στόλιζε τὸ ταβάνι τοῦ γραφείου. Ἀπὸ τὸν τοῖχο κρεμόσαντε τρεῖς πίνακες: ἕνα πορτραῖτο τοῦ Μεγάλου Βασιλέως ἀπὸ τὸν Ζιρώ, ἕνα ἀντίγραφο ἐπάνω σὲ πανὶ τοῦ περιφήμου πίνακος τοῦ Ζιρὰρ ποὺ παρίστανε τὸν δοῦκα τοῦ Ἀνζοῦ—τὸν Φίλιππον τὸν 5ον ὑποδεχόμενον εἰς τὰς Βερσαλλίας τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἱσπανίας καὶ τέλος ἕνα πορτραῖτο τῆς Ἄννας τῆς Αὐστριακῆς ἀπὸ τὸν Μινιάρ, καθ' ὃν χρόνον ἐβύζαινε μόνη της τὸν γυιό της, Λουδοβῖκον 14ον.

Μὲ τὸν ἀγκῶνα στηριγμένον στὸ γραφεῖο του, ὁ Λουδοβῖκος-Βοναπάρτης, ἔπιανε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ μαῦρα καὶ ἀραιὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς του. Ἐπίσης ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔστριβε τὸ μουστάκι του μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι, στὸ ὁποῖο λαμποκοποῦσε ἡ βέρα τῆς μητέρας του, τῆς βασιλίσσης Ὀρτάνς.

Ἄξαφνα, σηκώθηκε κι' ἔχοντας τὰ χέρια πίσω, τηρῶντας μιὰ στάση ποὺ τὴν εἶχε πάρει ἀπὸ τὸ θεῖο του, ἄρχισε νὰ κάνῃ μερικὲς βόλτες, μὲ μιὰ νευρικότητα, ποὺ πρόδιδε ζωηρὴ ἀπασχόληση.

Καθ' ἣν στιγμὴν κτυποῦσαν στὸ ἐκκρεμὲς δέκα, μπαίνει μέσα στὸ γραφεῖο ὁ Μοκάρ.

—Ὑψηλότατε, λέγει, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. ντὲ Περσινὺ ζητεῖ νὰ γίνῃ δεκτὸς ἀπὸ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα.

—Καλά, ἂς ἔλθῃ.

—Ἀλλὰ προτοῦ ἐξαφανισθῇ ὁ ἰδιαίτερος γραμματεύς, ὁ Λουδοβῖκος Βοναπάρτης τὸν φωνάζει:

—Μοκάρ; Ἐπῆγες σήμερα τὸ πρωῒ στὴν ὁδὸν Ἱπποδρομίου;

—Μόλις ἐγύρισα, Ὑψηλότατε.

Σὰν νὰ βρισκότανε σὲ ἀμηχανία, ὁ πρίγκηψ πλησιάζει τὸν ἔμπιστο ἄνθρωπό του καὶ χαμηλώνοντας τὴ φωνή, τοῦ λέγει:

—Τί σοῦ εἶπε αὐτή;

—Τῆς ἔδωσα τὸ γράμμα. Καὶ μ' ἐπεφόρτισε νὰ εὐχαριστήσω πολὺ εἰλικρινὰ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα καὶ νὰ τῆς εἰπῶ ὅτι θὰ τὴν περιμένῃ ἀπόψε, κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥρα.

—Ἔχω μερικὲς ἡμέρες ποὺ δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ, λέγει ὁ πρίγκηψ. Μὰ ἂν πρέπει κανεὶς ποτὲ νὰ παρασύρεται ἀπὸ τὶς γυναῖκες.

Ὁ Μοκὰρ δὲν μπόρεσε ν' ἀποκρύψῃ ἕνα χαμόγελο.

—Ἡ ὑμετέρα Ὑψηλότης λησμονεῖ..

Ὁ πρίγκηψ, ποὺ εἶχε ξαναπάρει τὴ συνηθισμένη θέση του στὴ πολυθρόνα, δὲν τὸν ἄφησε νὰ συνεχίσῃ.

—Λησμονῶ πολὺ εὔκολα, ἀπαντᾶ, ὅτι ὑποχωρῶ πάντα, γιὰ νὰ εἶμαι εὐάρεστος στὴ δεσποινίδα Χάγουαρντ. Πὲς στὸν Μπεβίλ—ἦταν ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ πρίγκηπος—νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ σχετικῶς καὶ ἂς ἔλθῃ ὁ Περσινύ.

Ὁ Μοκὰρ ἔκαμε μιὰ ὑπόκλιση καὶ βγῆκε. Σὲ λίγα λεπτὰ ξαναφάνηκε μὲ τὸν Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ὁποῖος παρουσιάστηκε μὲ τὸ μεμψίμοιρο ὕφος ποὺ τὸν διέκρινε πειράζοντας τὰ μουστάκια καὶ τὶς φαβορίτες του. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μοκὰρ ἀπεχώρησε. Ὁ Λουδοβῖκος—Βοναπάρτης ἐπρότεινε στὸν Ὑπουργὸ οἰκειότατα τὸ χέρι καὶ τοῦ λέγει, ὑποδεικνύοντάς του ἕνα κάθισμα:

—Πρέπει, ἀγαπητέ μου Βίκτωρα, νὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ τί ἔχω στὸ μυαλό μου. Αὐτὴ ἡ δημαδικὴ ἐπίθεσις, ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ καταπνίξουμε, μὲ ἀνησυχεῖ πολύ. Μπορῶ νὰ σοῦ πῶ, ὅτι μὲ ἀπελπίζει. Μὴ λησμονῇς τὸ τί συνέβη κατὰ τὴ νύχτα τῆς 1ης πρὸς τὴν 2αν Δεκεμβρίου μέσα στὰ Ἠλύσσια. Ἀναθέτοντας τότε τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν Μορνὺ καὶ ἐμπιστευόμενος εἰς σὲ καὶ στὸν συνταγματάρχην Ἐσπινὰς τὴ κατάληψη τοῦ Παλαὶ-Μπουρμπών, ἐπέμεινα νὰ μὴ χυθῇ καθόλου αἷμα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Συνέχεια.

Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης τοῦ κ. ΚΟΥΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
„Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΙΝ ΖΩΗΡΑΣ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ„
δημοσιεύεται ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν τρίτην σελίδα.

ΟΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΑΓΓΛΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΚΑΙ Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς χθεσινῆς στέψεως τῶν Ἄγγλων Βασιλέων εἰς τὴν Βρεττανικὴν πρωτεύουσαν, χθὲς τὴν 11ην πρωινὴν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἀγγλικὸν προξενεῖον ἐγένετο ἐπιβλητικὴ ἑορτὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῶν ἐνταῦθα Ἄγγλων ὑπηκόων, παρέστησαν καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καθὼς καὶ πλεῖστα ἐκλεκτὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας. Κατὰ τὴν ἑορτὴν ὡμίλησεν Ἀγγλιστὶ ὁ πρόξενος κ. Κοὺκ ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς τελουμένης ἐν Λονδίνῳ στέψεως τῶν Ἄγγλων Βασιλέων, τὸν λόγον δὲ τοῦ κ. Προξένου μετέφρασεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ προξενείου κ. Γκρίλιας.

Ἐπίσης τὴν 5.30' ἀπογευματινὴν εἰς τὸ προξενεῖον ἐδόθη μεγάλη δεξίωσις.